

φαινόμενον οὔτε κατέχειν οἶόν τ' εἰ μὴ λυποῦν καὶ διαφθεῖρον
οὔτ' ἐκβάλλειν οἶον εἰσῆλθεν ἄλλ' εἰδεχθῆς καὶ συμπεφυρα-
μένον καὶ ἀλλόκοτον, οὔτω φίλος πονηρὸς ἢ σύνεστι λυπῶν
καὶ λυμαινόμενος, ἢ βία μετ' ἔχθρας καὶ δυσμενείας ὥσπερ
5 χολή τις ἐξέπεσε.

- 4. Διὸ δεῖ μὴ ῥαδίως προσδέχεσθαι μηδὲ κολλᾶσθαι τοῖς
ἐντυγχάνουσι μηδὲ φιλεῖν τοὺς διώκοντας, ἀλλὰ τοὺς ἀξιούς
E φιλίας διώκειν. οὐ γὰρ αἰρετέον πάντως τὸ ῥαδίως ἀλισκό-
μενον. καὶ γὰρ ἀπαρίνην καὶ βάτον ἐπιλαμβανομένην ὑπερ-
10 βάντες καὶ διωσάμενοι βαδίζομεν ἐπὶ τὴν ἔλαιαν καὶ τὴν ἄμ-
πελον. οὔτως δεῖ μὴ τὸν εὐχερῶς περιπλεκόμενον ποιεῖσθαι
□ συνήθη [καλόν], ἀλλὰ τοῖς ἀξίοις σπουδῆς καὶ ὠφελίμοις αὐ-
τοὺς περιπλέκεσθαι δοκιμάζοντας. (5.) ὥσπερ οὖν ὁ Ζεῦξις
αἰτιωμένων αὐτόν τινων ὅτι ζωγραφεῖ βραδέως, 'ὁμολογῶ'
15 εἶπεν 'ἐν πολλῷ χρόνῳ γράφειν, καὶ γὰρ εἰς πολύν', οὔτω
□ φιλίαν καὶ συνήθειαν σώσεις παραλαβὼν ἐν πολλῷ κριθεῖσαν.
'Ἄρ' οὖν κριῖναι μὲν οὐκ ἔστι πολλοὺς φίλους ῥάδιον, συνεῖναι
F δὲ πολλοῖς ὁμοῦ ῥάδιον, ἢ καὶ τοῦτο ἀδύνατον; καὶ μὴν ἀπό-
λαυσίς ἐστίν ἢ συνήθεια τῆς φιλίας, καὶ τὸ ἥδιστον ἐν τῷ
20 συνεῖναι καὶ συνημερεύειν·

‘οὐ μὲν γὰρ ζωοί γε φίλων ἀπάνευθεν ἐταίρων
βουλάς ἐζόμενοι βουλεύσομεν’. (Ψ 77) |

95 καὶ περὶ τοῦ Ὀδυσσεῶς ὁ Μενέλαος (δ 178)

‘οὐδέ κεν ἄλλο

- 25 ἄμμε διέκρινεν φιλέοντέ τε τερπομένω τε,
πρίν γ' ὅτε δὴ θανάτοιο μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψε’.